

mir Plana i Escubós (morí en 1924), el Rnd. Dr. Esteve Ferrer i Casadevall (morí en 1922), Na Faustina Mata i Guerrero, esposa del Dr. Francesc Fàbregas i Mas, i aquest darrer, fundador de l'actual Clínica d'Operacions anexas.

L'actual església de l'Hospital fou reedificada en 1843. El departament de banys públics és també de mig segle passat, i fou el metge-poeta olotí, En Pau Estorch i Siqués, "El Tamboriner del Fluvià", el qui en tingué la iniciativa. No sé l'antiguitat que pugui tenir la farmàcia de l'Hospital; el que sí sé és que en un dels seus departaments s'hi conserva una riquíssima col·lecció de poteria de ceràmica antiga que avui dia, i a judici de qual-sevol devot i entès, és per ella sola tot un tresor.

* * *

Fou construït, arquitectònicament, el nostre Hospital de Sant Jaume d'Olot, força a l'estil del de la Santa Creu de Barcelona, d'un segle anterior, encara que amb la natural reducció de proporcions i alguna alteració essencial: és un edifici de baixos i dos pisos, un per a les dones i un altre per els homes, tot al voltant d'un pati quadrat travessat per un passatge que comunica el carrer de Sant Rafael amb el de Mulleres.

En la planta baixa hi ha unes dependències que utilitza la Creu Roja, l'església reconstruïda en 1843, el dipòsit de difunts, l'escalinata principal que puja a les habitacions superiors, els magatzems i repès de queviures, la farmàcia, l'establiment públic de banys, el dipòsit de combustibles, els safareigs, i, més enllà, en els solars que queden, la gran horta de la casa, els avirams i una habitació independent on hi ha l'estufa del servei municipal de desinfecció.

A primer pis hi ha el departament de dones, i el d'homes en el segon. Un i altre estan estructurats a manera d'un gran corredor tot al voltant del pati central, una de les quals ales d'aquest corredor, la que dona al migdia, és de dimensions extraordinàries, constituint la gran sala general de malalts, tant al primer com al segon pis, amb 32 llits còmodament instal·lats en cada una, i edificades paral·lelament a la gran galeria-solàrium que serveix d'esbarjo als malalts.

A més de la gran sala general, en el primer pis, hi ha, el convent de les Germanes Carmelites de la Caritat, la cuina, les habitacions del capellà, una altra saleta amb 8 llits per més malaltes, un

menjador de malaltes no enllitades, la comunicació amb el primer cor de l'església, algunes habitacions soltes, l'administració, el rober, la sala de juntes, la comunicació interior amb el segon pis, unes sales de visites, la infermeria de les Germanes i la comunicació amb el primer pis de la Casa de Convalescència, en el qual pis hi ha instal·lat el Planxador i el Rober de Nostra Senyora del Tura, a més de l'escala particular de comunicació amb la Clínica d'Operacions.

En el pis dels homes, ultra la sala general, hi ha també una altra saleta per 8 malalts més, la sala de militars amb 24 llits, la sala d'infecciosos i la de reclosió interna d'alienats, el convent dels Germans de Sant Joan de Déu, una sala de bany, un ascensor de comunicació amb la cuina, la sala de metges, la comunicació amb les habitacions del capellà, una sala barberia-rober, un menjador per a malalts que es passegin, la fusteria, la comunicació amb el segon cor de l'església, els graners, un arxiu, algunes habitacions de malendregos, i la comunicació amb el segon pis de la Casa de Convalescència, en el qual pis hi ha la sala d'operacions, la d'esterilització de material i de personal, una escaleta particular de comunicació directa al carrer i quatre habitacions per a malalts operats.

Per al serviment dels malalts hi ha dotze Germanes i dos Germans, i aquests darrers, com els del manicomi de Salt a Girona, pertanyen a la mateixa comunitat suara confirmada dels de l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona.

Hi ha una junta autònoma de senyors i una altra de senyores. En la primera hi figuren el batlle, el prevere, un conceller, alguns veïns i un secretari-administrador amb sou, encarregat de tota la comptabilitat.

La casa té capellà propi per al servei espiritual dels malalts.

Fins ara, hi havien hagut sempre quatre metges, els quals feien un trimestre de servei cada un. Al present solament n'hi ha dos. En la Clínica d'Operacions, però, com en l'assistència de malalts que paguin, accidentats del treball i casos especials, tots els metges poden igualment prestar serveis, d'Olot i de fora d'Olot, mitjançant unes reglamentàries condicions inspirades en un criteri d'àmplia condescència. Cada any es fan en la Clínica com una cinquantena d'operacions, entre les quals no escassegen les laparotomies, histerec-